

man kunne faa Gas- og Vandledninger lagte ind til Anstalten. Der er det nødvendige Vandtryk begge Steder, Vandklosetter ville begge Steder kunne anbringes og de synes i det Hele taget begge meget godt at svare til Hensigten, naar man gaar ud fra, at Strafanstalten skal ligge meget tæt ved Kjøbenhavn. Det, der altsaa er slaaet fast, og det, som det i Fjor var Folketingets Ønske at fremhæve, det er, at denne Strafanstalt virkelig kan ligge et andet Sted end her i Kjøbenhavn eller dens umiddelbare Nærhed. Imidlertid viser det sig i Bemærkningerne, at Regeringen dog ligesom udsender de sidste Skud fra Skyttekæden; den vil sige os, at skjønt Regeringen er gaaet ind herpaa, og skønt den selv forelægger et Lovforslag, efter hvilket Strafanstalten lægges et andet Sted end i Kjøbenhavn, er der dog Ulemper forbundet dermed, som vi skulle se paa og gøre os klare, før vi gaa til dette Skridt. Da Forslaget om at flytte Strafanstalten paa Kristianshavn første Gang forelaa som Ændringsforslag under Finanslovens 3dje Behandling i Forfjor, opstilledes der en hel Række af forskellige Grunde, som skulde bevise, at det var saa godt som absolut nødvendigt, at Strafanstalten laa i Kjøbenhavn eller dens umiddelbare Nærhed. Disse Grunde havde den Gang som Slutningsbemærkning en Henvisning til Embedsmændene og Funktionærene ved Anstalten, om hvilke det hed, at disse, som nu boede i Kjøbenhavn, havde „et vist Krav paa at vedblive at nyde godt af de Fordele, som ere forbundne med at være bosiddende i eller ved Landets Hovedstad.“ I Fjor var der forelagt et særligt Lovforslag, og der var gentaget alle de andre Grunde, af hvilke flere vare meget smaa, f. Eks. den, at naar Anstalten laa i en Provindsby, maatte den have saa store Oplag af Fødemidler, at man risikerede at en Del blev fordærvet. Alle disse Grunde vare gentagne, men det sidste om det formentlige Krav fra Embedsmænds og Funktionærs Side var udeladt. Nu i Aar, da vi ikke mere høre anført de Grunde, der tidligere gaves for, at Anstalten absolut maatte ligge ved Kjøbenhavn, er det det sidste, Hensynet til Embedsmænd og Funktionærer, der kommer igen paa forskellig Vis ved Opregningen af de Ulemper, som vi skulle gøre os klar over, at der kan indtræde, naar vi flytte Anstalten ud i Landet, enten det nu bliver til Roskilde, Hillerød eller Randers. Der gøres saa først opmærksom paa, at den Del af Personalet, der har kgl. Ud-nævnelse, nemlig Inspektøren og Præsten,

vil formentlig i Henhold til Pensionslovens § 3 have Krav paa at blive sat paa Vartpenge, hvis de ønske at fratræde. Det forekommer mig lidt mærkeligt at se, at Regeringen fremsætter dette og ligesom gør disse to Embedsmænd opmærksomme paa, at der er den Mulighed for dem eller formentlig er en Ret for dem til at kunne fratræde og nyde først Vartpenge og siden eventuel Pension, og jeg er vis paa, at naar Spørgsmaalet virkelig kom til at foreligge for Justitsministeren, naar altsaa virkelig den nuværende Fængselsinspektør ved Kristianshavns Strafanstalt erklærede, at han betragtede sit Embede som inddraget, naar Anstalten flyttedes til en anden By, og derfor vilde sættes paa Vartpenge, eventuelt siden paa Pension, saa vilde Justitsministeren bestemt nægte det og protestere imod, at den paaberaabte § 3 i Pensionsloven virkelig skulde kunne tydes saaledes. Det vilde i ethvert Tilfælde være et Spørgsmaal, som Regeringen sikkert vilde lade Domstolene afgøre og ikke godvillig vilde gaa ind paa. Det hedder nemlig i § 3 om Retten til at blive sat paa Vartpenge: „Den, hvis Embede inddrages, har Krav paa i 5 Aar at oppebære to Tredjedel af sine Embedsindtægter i Vartpenge, imod Forpligtelse til igen at modtage passende Ansættelse med i det mindste samme Indtægt, som det inddragne Embede gav. Har han ikke inden Udløbet af 5 Aar faaet et nyt Embede, sættes han paa Pension.“ Jeg tror, at Regeringen vilde absolut være imod, trods sine Udtalelser her i Bemærkningerne, at Flytningen vilde kunne betragtes som Nedlæggelse af et Embede. At denne vor eneste Strafanstalt for kvindelige Forbrydere, der for Tiden har sin Plads paa Kristianshavn, blev flyttet til Hillerød eller Roskilde, det kan dog aabenbart ikke forstaaes eller fortolkes saaledes, at dermed var Embedet som Inspektør for vor kvindelige Strafanstalt inddraget, og at vedkommende Embedsmand dermed havde Ret til at lade sig sætte paa Vartpenge og senere blive Pensionist. Men i alt Fald er den nuværende Inspektør en ung Mand paa 38 Aar, der kun har været ansat i 4 Aar; jeg betragter det som givet, at han ikke vil opgive sin Livsgerning og Embedsstilling paa Grund af, at han skulde flytte ud og bo et Par Mil borte fra Kjøbenhavn, saa jeg tror ikke, vi behøve i særlig Grad at frygte den Ulempe, som her stilles os for Øje i Bemærkningerne. Og hvad Præsten angaar, har han jo i Forvejen hundrede Chancer mod en for, at den Dag kommer,